

Arribant al cim del Comabona al Cadí. Foto Joan Mundet

muntanya que faria amb en Joan i amb en Jordi.

Dijous 7 de març

Són les deu del vespre, he sortit de l'institut i vaig cap a Lliça d'Amunt, allà em trobaré amb els antics companys. Quan arribo tinc una sensació molt estranya, busco sense trobar el que busco, de fet sé que és impossible trobar la figura d'en Joan assegut a la biblioteca, consultant eficaçment la ressenya de la propera sortida i sé que també és impossible que aparegui el Jordi d'aquí un moment per preguntar a on anirem. Després d'aquests moments de recerca infructuosa saludo a tots els companys i ens posem a parlar de la sortida que volem fer aquest cap de setmana. S'ha proposat anar a la Pica d'Estats per França. Una vegada tot decidit marxem, és tard, abans però, se'm escapa fer una última mirada de reüll.

Divendres 8 de març

El matí el dedico a anar a comprar i a triar el material de la sortida. Com si fos una cerimònia solemne començo a preparar la motxilla procurant no deixar-me res. Sobretot busco la brúixola, la miro, la toco i finalment la col·loco a la tapa de sobre de la motxilla. Fa un any vaig decidir que aquesta brúixola m'acompanyaria en totes les sortides que fes a la muntanya.

Dissabte 9 de març

Ha arribat el dia esperat, després del llarg viatge en cotxe cal remuntar 1.000 metres de desnivell per arribar al refugi on soperem i dormirem. Som un grup nombrós, hi ha companys nous. Fem la gresca normal d'un grup de muntanyencs i sobre les 10 del vespres anem a dormir.

Diumenge 10 de març

Després de esmorzar comencem la pujada al

cim, on arribem sobre les 11 del matí. Fa un dia fantàstic. Fins a la cota 1.800 la neu està en bones condicions i això ens permet tenir un bon descens, després d'aquesta cota la neu és molt dolenta i cal, fins i tot, treure's els esquís. Entre el desnivell, les condicions de la neu i els temps que feia que no sortia, arribo al cotxe cansat, però estic satisfet, el cos ha aguantat. De tornada a casa penso en la sortida, en els que han vingut i en els que mai més podran venir. Penso en altres sortides, en un munt d'anècdotes. Sé que no compartiré cap més sortida amb en Joan i amb en Jordi i que potser és millor que no pensi tant en

ells, però voldria transmetre'ls les sensacions que jo pugui tenir a la muntanya i l'única manera que tinc per compartir aquestes sensacions és precisament pensar en ells.

Una vegada a casa començo a endreçar els estris, agafo la brúixola, la toco i penso en que sempre m'acompanyareu mitjançant aquest aparell que indica el nord. Gràcies Joan i gràcies Jordi per gaudir moltes vegades junts de la muntanya.

Carles Garcia

Vall d'Ordesa, Mont Perdut i Circ de Gavarnie

Travessa feta per Guillem Cumella, Daniel Bolsa, Joan Maspons i Bernat Gargallo, els dies 7, 8, 9, 10, 11, 12 i 13, i 14 d'agost de l'any 2001.

Dimarts 7 d'agost

Vam sortir a les 7:30 de Granollers direcció l'estació de Sants per a agafar el Talgo que ens duria fins a Saragossa. El tren sortia a les 8:30. Però només sortir ja vam tenir el primer contratemp: una punxada. Vam haver de canviar corrents la roda del cotxe per a poder arribar a temps. El Toni Cumella ens va dur fins a Sants que hi vam arribar a les 8:15. Llavors vam anar a buscar la via i ens vam instal·lar, i a les 9:00 partíem cap a Saragossa-El Portillo. Vam arribar a Saragossa a les 12:00 del matí, i el tren cap a Sabiñàigo no sortia fins a les 2:50, així que vam escalfar tres hores els bancs de l'estació, mentre comentàvem el què podríem fer, jugant a cartes i menjant. Quan va ser l'hora, vam agafar el tren destinació Sabiñàigo. El trajecte va durar tres